

Skarżący zarzucają zaskarżonemu aktowi, że pozwala on Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) uzyskać natychmiastowy i niezapowiedziany dostęp do wszystkich informacji oraz pomieszczeń posłów i ich asystentów bez nakazu wydanego przez niezależny sąd, co jest regułą w każdym państwie demokratycznym.

Skarżący krytykują również zaskarżony akt z tego względu, że ich zdaniem pozwala on OLAF-owi uzyskać dostęp do urzędzeń prywatnych oraz wyciągów bankowych i rachunków bankowych posłów i ich asystentów.

Skarżący uważają, że takie dochodzenie, takie metody śledcze, będą mogły zostać uruchomione przez OLAF na podstawie zwykłego anonimowego doniesienia i obawiają się, że posłowie – zwłaszcza gdy należą do opozycji parlamentarnej – będą narażeni na presję, szantaż i inne formy zastraszenia na podstawie zwykłego anonimowego doniesienia, co może pozwolić zaciążyć na ich działalności parlamentarnej.

Skarżący twierdzą również, że kontroler gwarancji proceduralnych nie jest bynajmniej niezależnym organem, jak ma to miejsce w przypadku sędziego śledczego w stosunku do kontrolerów będących członkami organów ścigania, jako że ten kontroler jest mianowany przez Komisję i jego środki zależą od tej instytucji. Skarżący uważają, że taki system nie zapewnia żadnej gwarancji bezstronności wobec wybranych w wyborach członków opozycji, w stosunku do których mogą być prowadzone dochodzenia OLAF-u.

Skarżący zarzucają także zaskarżonemu aktowi, że podważa ona zasady ogólne prawa Unii ustanowione w art. 7 i 8 karty, ponieważ pozwalają OLAF-owi uzyskać dostęp do informacji, które go nie dotyczą i które nie dotyczą również Parlamentu lub jakiegokolwiek innej instytucji europejskiej.

Wreszcie, skarżący uważają, że zaskarżony akt podważa zasady ogólne prawa Unii ustanowione w art. 8 i 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów posłów, gdyż zaskarżone rozporządzenie pozwala OLAF-owi naruszyć immunitet posłów, w sytuacji gdy instytucja sędziowska nie zażądała uprzednio ani, a fortiori, nie uzyskała uchylenia immunitetu parlamentarnego danych posłów i gdy w grę nie wchodzi ujęcie na gorącym uczynku. Zdaniem skarżących zaskarżone rozporządzenie umożliwia OLAF-owi, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu, który zwróciłby się do tego urzędu z odpowiednim wnioskiem, obejście immunitetu i nietykalności posłów, aby uzyskać dostęp do danych, do których OLAF nie miałby inaczej dostępu.

Postanowienie Sądu z dnia 10 lutego 2021 r. – Hexal / EMA

(Sprawa T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Język postępowania: angielski

Prezes ósmej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 12 lutego 2021 r. – Staciwa / Komisja

(Sprawa T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.
